

Biblioteca Regională

DEVA

Ziarul Roșu

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Petroșani și al Statului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1617

Miercuri 1 decembrie 1954

4 pagini 20 bani

In corpul ziarului:

I. Străuț: Seară literară.

iectului Statutului modificat al

St. Mihai: Cum sînt irosite fondurile unei întreprinderi.

P.M.R.

(pag. 3-a)

(pag. 2-a)

Gheorghe Holopov: Marele cetățean — S. M. Kirov.

Pentru securitate colectivă și pace în Europa.

(pag. 2-3)

Materiale pentru Congresul al II-lea al P.M.R. — Dezbateră pro-

tărire a păcii.

(pag. 4-a)

Pentru pacea și securitatea popoarelor europene

Au trecut mai bine de două săptămîni de la 13 noiembrie, cînd guvernul Uniunii Sovietice a prezentat guvernelor țărilor europene, Statelor Unite și Republicii Populare Chineze propunerea privind convocarea unei conferințe europene pentru organizarea unui sistem de securitate colectivă a țărilor din Europa. Între timp, opinia publică mondială a aflat cu satisfacție despre răspunsurile date de V. M. Molotov corespondentului ziarului „Pravda” în aceeași problemă. Amîndouă aceste documente au fost primite și sprijinite cu căldură de popoarele iubitoare de pace din întreaga Europă. Ele arată limpede calea pe care popoarele vor trebui să meargă pentru a preîntîmpina primejdia unui nou război.

În perioada care a trecut de la 13 noiembrie popoarele europene au reușit în mare parte să-și dea seama că în fața lor stau două căi deosebite: ori se va urma calea remilitarizării Germaniei occidentale și atragerii acesteia în blocuri militare agresive, potrivit prevederilor acordurilor de la Londra și Paris, ori se va merge pe calea înlăturării pericolului pe care-l prezintă reînarmarea Germaniei occidentale — calea destinderii continue a situației internaționale, a asigurării securității popoarelor din Europa. Aceasta ar crea totodată premisele rezolvării problemei germane.

Potrivit propunerii sovietice, la 29 noiembrie a avut loc la Moscova prima ședință a conferinței țărilor europene care și-au trimis delegații, printre care și țara noastră.

Felul în care a fost primită propunerea sovietică de către diferite țări europene exprimă gradul de interes pe care acestea îl au pentru rezolvarea celei mai importante probleme a zilelor noastre — asigurarea păcii și securității popoarelor. Țările de democrație populară, a căror politică externă corespunde pe deplin rezolvării pe calea tratativelor a problemelor litigioase, sprijină cu căldură propunerea sovietică. Ele și-au trimis delegații la conferința de la Moscova.

Alte țări europene s-au declarat de acord în principiu cu convocarea conferinței, obiectînd asupra datei convocării, pe care au găsit-o prea apropiată. Răspunzînd întrebărilor corespondentului ziarului „Pravda”, V. M. Molotov a arătat că data convocării conferinței a fost determinată de faptul că în luna decembrie va începe într-o serie de țări examinarea problemei ratificării acordului de la Paris. Or, obiectul conferinței este tocmai de a împiedica reînarmarea Germaniei occidentale.

Unele țări occidentale, printre care S.U.A., Anglia și Franța, s-au împotrivit convocării conferinței înainte de ratificarea acordului de la Paris. Aceasta este poziția acelor state care doresc tratative după ce faptele se împlinesc potrivit aspirațiilor lor. În mod concret, această politică vor s-o aplice în problema reînvierii militarismului german. Puterile apusene vor să convoace conferința celor patru puteri abia la cîteva luni după ratificarea acordului de la Paris.

Nu mai sînt necesare alte argumente pentru a dovedi că puterile occidentale nu fac nici un pas pe calea asigurării păcii și securității popoarelor europene. Istoria statelor europene este martorul celor petrecute ca urmare a militarizării Germaniei. Popoarele acestui continent pot vorbi în modul cel mai competent despre pericolul războiului venit din partea militarismului german.

Continuîndu-și politica de militarizare a Germaniei occidentale, guvernul de la Bonn — sub supravegherea cercurilor americane — pregătește condițiile pentru ca această militarizare să nu fie împiedicată. După cum se știe, el a pregătit și pus la cale odiosul proces de la Karlsruhe împotriva Partidului Comunist din Germania. Partidul Comunist este principala forță care mobilizează și însuflețește masele populare din Germania occidentală la lupta împotriva remilitarizării țării, pentru transformarea Germaniei într-un stat unit, independent, democrat și iubitor de pace.

Oamenii muncii din țara noastră protestează energic împotriva acestui act samavolnic. Procesul de la Karlsruhe constituie dovada cea mai vie a faptului că Adenauer merge pe urmele lui Hitler, care și-a început politica agresivă îndreptînd prima lovitură împotriva comunistilor.

În țările europene, chiar și în cele capitaliste, se lărgeste și se întărește frontul partizanilor păcii, al acelor care luptă împotriva reînvierii militarismului german. În Franța, exponentul acestei lupte l-a constituit faptul că în parlament nu s-au găsit rapoartă favorabili pentru susținerea acordurilor de la Paris, această sarcină trebuind să fie încredințată unor deputați care s-au pronunțat împotriva susnumitelor acorduri.

Poporul, român, care în cele două războaie mondiale a cunoscut pe propria sa piele ceea ce înseamnă militarismul german, se pronunță în unanimitate împotriva reînvierii militarismului german. El sprijină cu căldură și simpatie propunerea sovietică privind organizarea unui sistem de securitate colectivă în Europa, aceasta fiind singura cale pe care se poate asigura o pace trainică pe continentul nostru și în întreaga lume. Delegația romînă la conferința de la Moscova este purtătoarea acestui sentiment al poporului nostru.

Minerii și toți oamenii muncii din Valea Jiului, alături de întregul nostru popor, împărtășesc convingerea că forțele iubitoare de pace din Europa vor asigura o asemenea desfășurare a evenimentelor, care să corespundă pe deplin intereselor popoarelor, pe calea stabilirii unei păci trainice în Europa și în întreaga lume.

Spre noi succese în întrecerea socialistă!

Colectivul sectorului I de la mina Lonea a îndeplinit planul la cărbune pe 1954

Luni, 29 noiembrie, colectivul de mineri și tehnicieni din sectorul I al minei Lonea a extras primele tone de cărbune în contul anului 1955. Acesta este al doilea colectiv de sector minier de producție din Valea Jiului care și-a îndeplinit planul anual cu mult înainte de termen.

În luna noiembrie colectivul sectorului I al minei Lonea și-a îndeplinit planul de

cărbune în proporție de 120 la sută, iar la pregătiri în proporție de 112 la sută.

Brigăzile minerilor Iordache Butnaru, Anton Niculaieș, Gheorghe Niculaescu, Luca Stanciu, Ioan Măgar, Petru Deiac care lucrează în abataje, pregătiri în cărbune sau steril, și-au depășit normele de lucru cu 15—40 la sută și chiar mai mult. Membrii acestor brigăzi au con-

tribuit din plin la victoria colectivului sectorului I. La fel au contribuit și tehnicienii Mihai Petrică, Aurel Sălindar, Nicolae Oprea, Ioan Sicoiu, Corolian Nicoară și alții.

Exemplul colectivului sectorului I trebuie urmat de către toți minerii de la mina Lonea.

IOSIF STERN

corespondent

„Brigada de tineret Cozma-Ignat”

Utemiștii Rudolf Cozma și Constantin Ignat lucrează la atelierul de grup al minei Petrila. Sînt prieteni buni: lucrează împreună, iar majoritatea timpului liber și-l petrec tot împreună.

Într-una din zile, utemiștii Rudolf Cozma și Constantin Ignat lucrau la repararea unui troliu de mină tip „Sullivan”. Au muncit cu sîrg pentru a da la timp minerilor acest utilaj. Dar sistemul defectuos de cuplare le dădea mult de furcă.

— Nu merge și pace — zise Ignat. — Va trebui să studiem posibilitățile de modificare a sistemului de cuplare.

— Atunci ne întîlnim după șut la club și vom studia împreună broșurile sovietice.

După șut s-au întîlnit la club; au studiat împreună, iar a doua zi, la atelier, au început să aplice în practică

cele învățate. A fost greu. Însă utemiștii Rudolf Cozma și Constantin Ignat nu s-au dat bătute. Muncind cu sîrg, ei au reușit să aducă o inovație în ceea ce privește cuplarea motorului de troliu realizînd în acest fel însemnate economii întreprinderii.

„Organizația U.T.M. din sector ține adunare. Tinerii ridică probleme importante legate de producție.

— În vederea reparării la timp a utilajului minier — a spus tînărul Cornel Jurj — cred că este necesar să se constituie o nouă brigadă utemiștii.

— Iust! — răspuseră tinerii.

— Cer cuvîntul, tovarăși! — se ridică utemiștii Ignat. În brigadă munca este mai bine organizată, iar simțul răspunderii crește simțitor. Însă pentru aceasta, brigada trebuie să aibă un responsabil destoinic, capabil s-o con-

ducă. De aceea, eu propun ca responsabil de brigadă pe tînărul Rudolf Cozma.

— Eu cred — spuse Cozma — că dacă-i vorba de conducerea brigăzii apoi s-o încredințăm tovarășului Ignat. Tinerii au rămas încurcați; cui să-i încredințeze conducerea brigăzii: lui Cozma sau lui Ignat? Amîndoi sînt de-o potrivă de buni, tinerii îi iubesc pe amîndoi de-o potrivă. De aceea ei au hotărît ca brigada să fie numită „Brigada de tineret Cozma-Ignat”.

Munca în noua brigadă se desfășoară cu însuflețire. Urînd exemplul utemiștilor Ignat și Cozma tinerii din brigadă trimit minerilor în fiecare zi cu 70—78 la sută mai multe utilaje reparate de cît prevederile normei.

MARIA MORARU

corespondent

La fabrica de pîine

Fabrica de pîine din Petroșani este cea mai nouă întreprindere socialistă din raionul nostru. Ea a intrat în funcțiune în ziua de 27 noiembrie. Această fabrică este în același timp și una dintre cele mai moderne fabrici de pîine din țară, în care întreg procesul de producție este mecanizat. Vizitînd secțiile fabricii de pîine, care este o realizare importantă a regimului nostru de democrație populară, poți vedea numeroasele mașini și mecanisme care înlocuiesc munca a zeci de muncitori.

Iată-ne în secția de frămîntare. Tov. Gh. Mărculescu, frămîntător șef, se pregătește să pornească malaxorul (mașina de frămîntat aluatul). Înainte de aceasta, el potrivește bine amestecul de făină și apă. Toate cele necesare acestei operațiuni îi sînt la îndemînă: în jghiabul de lemn așezat deasupra cazanului malaxor se află făina, iar în apropierea lui se găsesc robinetele cu apă caldă și rece.

În maioua care a stat un timp oarecare în camera de dospire, frămîntătorul a lăsat să se scurgă făina, apoi a făcut și amestecul reglementat de apă moderată. O simplă apăsare pe buton și ma-

laxorul a început frămîntatul a circa 250—300 kg. aluat.

Cît timp i-ar trebui unui om ca să frămînte cu mîna această cantitate de cocă? Poate că n-ar termina-o nici în cîteva ore. Mașina însă execută această operație în cel mult 10 minute.

Cu mîndrie vorbește tov. Mărculescu despre mașina la care lucrează. Această mașină poartă marca uzinelor „Tehnofrig” din Cluj. Mașina este un produs al tinerei noastre industrii constructoare de mașini care a cunoscut un mare avînt de dezvoltare în anii puterii populare în țara noastră.

În această secție se află un mecanism interesant care răstoarnă automat aluatul din malaxoare, după care acesta se scurge pe un jghiab special la un etaj mai jos, unde este apoi divizat și modelat. Astfel, una dintre operațiunile principale în procesul de fabricație a pîinii este efectuat cu mașini de mare productivitate.

Distribuția făinii în interiorul fabricii, cernutul și altele, se fac pe cale mecanică.

La secția de divizare și cîntărire a aluatului, lucrează 6 persoane.

— Așteptăm din zi în zi să ne sosească o mașină de divizat

și modelat — spune tov. Nicolae Sălaja, conducătorul fabricii. Pînă atunci mai lucrăm după metodele vechi.

În secția de coacere a pîinii vezi multe lucruri interesante. Cîți consumatori își vor fi pus oare întrebarea: cum funcționează acele cupitoare care în timp de 24 ore pot coace 30.000 kg. pîine?

Cuptoarele acestea sînt înzestrate toate cu utilaj primit din Uniunea Sovietică. În interiorul fiecărui cuptor există un fel de crațer așezat perpendicular, care în loc de palete are cîte 20 de leagăne (un fel de polițe metalice) pe care se așează pîinea. În cuptor temperatura este în așa fel reglată încît după 30 de minute, odată cu terminarea turajului unui leagăn, pîinea este gata coaptă.

Într-un viitor foarte apropiat se așteaptă sosirea unui automat care va porni și opri la timpul potrivit aceste leagăne, fără a fi nevoie de un om care să execute această operațiune.

Fabrica de pîine din Petroșani dotată cu cel mai modern utilaj, va aduce o contribuție însemnată la ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii din Valea Jiului.

A. FRUNZEANU

SEARĂ LITERARĂ

Dorina Motoșan, din clasa VII-a A, o fetiță brunetică, cu ochii scăldați în apele limpezi ale unui verde greu ca al cetinei din înălțimi, se gătea cu înfrigurare în fața oglinzii.

— Cravata, unde mi-i cravata? — întrebă plină de îngrijorare pe mamă-sa, care se auzea trebăluind prin bucătărie.

— Caut-o și tu!

O află frumos călcată și parcă de un roșu mai aprins ca de obicei. Nici nu și-o înnodă bine că o și zbughi pe ușă afară.

— Mă duc s-o chem pe Lenuța!

Elena Grama, mai mică decît ea, în clasa V-a fiind, locuia cu un etaj mai sus. Dorina urcă tropăind scările și cînd ajunse în dreptul ușii ei își opri o clipă răsufletul, ca și cînd ar fi vrut să ghicească ce se petrece dincolo. Apoi bătu încetșor în tăblia nu demult vopsită.

— Cine-i? — se auzi mirat și întrebător glasul de dincolo.

— Eu! Lenuța, ești gata? Vii acum? Că de nu, gata, nu te mai aștept... Plec!

— O clipă, numai o clipă mai stai!

Timpul parcă nici n-ar fi fost, așa repede trecu. Cele două fetițe se grăbeau acum prin fața parcului „Fili-mon Sirbu”, spre clubul U.R.U.M.P. Trecuseră grăbite pe lingă panoul minerilor frunțași în întrecerea socialistă, fără a se mai opri, ca în alte dăți, să-l privească și să caute să afle care din frunțași e mai mare după Haidu Iuliu, Kopetin Geza, Mihai Ștefan sau Vizi Andrei? Deodată stătu să facă semn unei colege de clasă care tocmai traversa strada.

— Luci, nu vii la serata literară?

— Chiar acolo am plecat! Oare nu-i tîrziu? — vorbi îngrijorată Mitrahe Lucia.

★

— Oare nu-i tîrziu? — se întrebau neliniștiți în clipa aceea mulți alți pionieri și nu numai cei din detașamentul nr. 1 ci și alții, cum ar fi Pop Olimpia din clasa V-a a Școlii medii de 10 ani nr. 1, ori Popescu Gheorghe din clasa VI-a de la aceeași școală. O spunea și Iacob Gabrielă, prietena ei Iuga Terezia și cu atît

mai mult Ditrich Silviu din clasa V-a A, cît și mulți alți pionieri frunțași, invitați tocmai de la școala din Dilja. Cred că același lucru i-ar fi spus și Loy Tiberiu, instructor superior la detașamentul nr. 1 și student sirguincios la Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej”, dacă în vremea aceasta n-ar fi fost ocupat cu rezolvarea unei probleme foarte dificile la mecanică. Stătea încordat deasupra mesei și poate ar fi întîrziat dacă nu-l zmulgea din lumea cifrelor glasul melodios al surorii sale, Silvia.

— Tiby, parcă spunea să te anunț cînd e 5 fără un sfert?

Acesta n-o auzea; tocmai aflase cheia problemei și acum, înfrigurat, se lăsase cuprins total de rezolvarea ei. Silvia trebuia să-l mai cheme o dată, acum cu o voce îngroșată, dar tot melodiouă.

— Hai Tiby, că-i 5 fără 5...

Abia acum înțelese ce-i spune sorăsa, fiindcă și rezolvase problema.

— Cum?! De ce nu mi-ai spus mai repede?...

★

Ajunse într-un suflet la club, cum e mai bine. Sala era plină la refuz. Pionierii, pînă la deschiderea serii literare, ascultară cîteva cîntece frumos executate la pian de colegele lor Bocanciosu Felicia și Turri Teodora. Ultimele acorduri ale pianului se pierduseră prin unghere, cînd la masa prezidiului se urcă pionierul frunțaș Branea Viorel.

— Tovarăși, astă seară vom face împreună o călătorie în trecuta și îndepărtata lume a lui Pușkin. Vom cunoaște orașul „Călărețului de armă”, zbulciul unui biet șef de poștă pentru fiica sa, ori figura mîndră de pe Volga a răzvrătîtului împotriva țarismului, Pugaciov. Ne vom înfiora în fața crudului Aleco, care-și omoară din gelozie fata pe care o iubește, vom urî pe țarul farsor Boris Godunov...

Pregătirile pentru seara cu Pușkin erau de acum terminate; deja pionierii începuseră să-l simtă pe marele poet viu, alături de ei, prin operele sale.

I. STRAUȚ

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ

a apărut în broșură:

Gh. Gheorghiu-Dej: RELAȚIILE ECONOMICE DE TIP NOU — RELAȚII DE PRIETENIE ȘI COLABORARE FRĂȚEASCĂ.

16 pag.

0,25 lei

Cum sint irosite fondurile unei întreprinderi

Trustul regional de construcții locale Hunedoara (director tov. Ladislau Haidu, inginer șef. tov. Ioan Tîrnăveanu) are în raionul nostru o unitate a sa denumită pe scurt I.R.C.L.H. Această întreprindere are inginer șef pe tov. Ioan Medianu, iar contabil-magazionier pe tov. Ioan Negrea.

Activitatea în producție a acestei întreprinderi care are un efectiv de circa 50 oameni (dintre care un număr însemnat de funcționari) se caracterizează printr-o încetineală de melc în execuția lucrărilor contractate. De mult timp ea tîrăgănează lucrările de construcție ale școlii din Petrila și ale căminului S.F.U. din Petroșani, precum și alte lucrări mai mari.

Există totuși un sector de activitate unde I.R.C.L.H. deține, deși nu-l face cinste, un loc frunțos printre unele întreprinderi ale Văii Jiului și anume în ceea ce privește irosirea fondurilor întreprinderii prin cheltuieli inutile. La acest capitol, I.R.C.L.H. deține „recordul” la plata locațiilor pentru vagoane. Iată faptele.

În ziua de 14 noiembrie ora 12 a

fost pus la rampa de descărcare din gara Petroșani vagonul cu nr. 124.601, încărcat cu var destinat I.R.C.L.H. Petroșani. Descărcarea acestui vagon s-a terminat la 21 noiembrie ora 12. Locația plătită este de 10.800 lei. La 19 noiembrie au fost puse la descărcare în același loc și cu aceeași destinație vagoanele cu nr. 2.271.976 și 100.314, primul cu ciment și al doilea cu var. Descărcarea primului vagon a durat pînă la 21 noiembrie, iar a celui de al doilea pînă la 22 noiembrie. Locațiile pentru cele două vagoane se ridică la 3.700 lei. În total pentru cele trei vagoane nedescărcate la timp s-au plătit deci locații de 14.500 lei.

Ținerea de vagoane în locație pe lîngă faptul că aduce mari pagube întreprinderii prin penalizările care trebuie să le plătească, îngreunează transportul feroviar. De aceea conducerea Trustului regional de construcții locale trebuie să ia toate măsurile pentru a curma risipa de fonduri bănești practică de unitatea sa din Petroșani.

Nu-i este permis nimănui să irosească prin cheltuieli inutile fondurile întreprinderilor!

ST. MIHAI

Frunțași în producție și în munca de organizație

Sirena a sunat prelung, vestind sfîrșitul șutului de dimineață. Grupuri, grupuri de tineri și tinere din toate sectoarele minei Petrila se îndreptau în pași vioi spre sala de ședințe unde au fost convocați de Comitetul U.T.M. al minei. Peste puțin timp, adunarea a început.

— Tovarăși — se auzi glasul secretarului comitetului U.T.M. al minei tov. Gicu Enache. După cum știți ne-am adunat aici să analizăm felul în care organizațiile U.T.M. din sectoarele minei noastre s-au străduit să-și ducă la bun sfîrșit sarcinile încredințate, să arătăm metodele bune de muncă și să scoatem la iveală lipsurile pentru a le putea zmulge din rădăcini.

Discuțiile au fost entuziaste. Din ele a reieșit că organizația U.T.M. din sectorul VIII al minei a obținut cele mai frumoase realizări atît în munca de organizație cît și în producție. Îndrumați de comuniști, tinerii din sector se străduiesc să-și îndeplinească și depășească cu regularitate sarcinile de plan, folosesc din plin și îngrijesc utilajul. Utemiștii și tinerii încadrați în diferite forme de învățămînt de organizație participă cu regularitate la cursuri. Drept răsplătă a muncii depuse, organizației U.T.M. din sectorul VIII al minei Petrila i

s-a decernat drapelul de organizație frunțasă pe mină. Înminarea acestei distincții a constituit pentru tinerii din sector un nou prilej de a-și lua angajamente sporite în muncă.

— Tovarăși — a spus tînărul Ervin Antal, responsabilul unei brigăzi de tineret. Eu, împreună cu tovarășii mei de muncă din brigada de lăcătuși, ne luăm angajamentul să ne depășim zi de zi cu 40 la sută norma fixată. Totodată țin să mulțumesc cu acest prilej organizației și membrilor de partid din sectorul nostru, care ne-au îndrumat și sprijinit în muncă pentru a putea obține asemenea succese. La rîndul său, tînărul Cornel Jurj și-a luat angajamentul să-și depășească norma cu 50 la sută. Asemenea angajamente și-au luat mai toți tinerii din sector.

...Au trecut cîteva zile de la luarea angajamentelor. Tinerii din brigada condusă de Ervin Antal s-au străduit să muncească în așa fel ca angajamentul luat să devină fapt împlinit. Ei își depășesc acum norma cu 80 la sută întrecîndu-și astfel cu mult angajamentul luat. În luptă pentru îndeplinirea angajamentelor obțin asemenea succese și celelalte brigăzi de tineret din sector.

M. MARIAN
corespondent

Din țara constructorilor comunismului

Insemnări la calendar

Marele cetățean — S. M. Kirov

de GHEORGHI HOLOPOV
scriitor sovietic

Cu 20 ani în urmă, la 1 decembrie 1934, a căzut doborît de glonte mișelesc al unui mercenar fascist unul din oamenii minunați ai epocii noastre — Serghei Mironovici Kirov.

Kirov și-a cîștigat marea dragoste a partidului și a tuturor oamenilor muncii din Uniunea Sovietică multinațională prin devotamentul său nemărginit față de cauza construirii socialismului.

Kirov a fost unul din cei mai apropiați discipoli ai lui Lenin, tovarăș de luptă al lui Stalin. Partidul îl trimitea întotdeauna în muncile cele mai de răspundere. El era înzestrat cu o fermitate și tărie neobișnuită în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid. Cu energia sa inepuizabilă, cu uriașul său talent organizatoric, Kirov știa să observe oamenii, să aleagă dintre ei pe cei de care avea nevoie, să-i ajute, să le insufle încredere, să sprijine orice inițiativă prețioasă, să strîngă în jurul său nu numai pe comuniști, ci și pe cei fără partid și să-i conducă spre țelul propus. El știa să privească în viitor și de aceea

a putut cu o forță uimitoare să însuflețească oamenii la cele mai îndrăznețe fapte.

Minunată a fost calea pe care a parcurs-o în viață Kirov.

El s-a născut în 1886 într-un sat îndepărtat, Urjum, din nordul țării. Copilăria i-a fost grea. Rămas fără părinți de la vîrsta de 7 ani, Kirov a crescut într-un orfelinat. La vîrsta de 15 ani, el a fost trimis de o societate de binefacere la o școală medie mecanică din Kazan. Acolo, venind în contact cu studențimea revoluționară, el a început să activeze în cadrul cercurilor muncitorești și, ferm hotărît să-și dăruiască toate forțele luptei împotriva absolutismului, după terminarea școlii pleacă la Tomsk.

Acestea se întîmplau în 1904, în ajunul primei revoluții ruse. La Tomsk, el devine membru al grupului bolșevic din organizația social-democrată și se dedică în întregime muncii revoluționare. Kirov organizează o tipografie ilegală, participă

pentru prima oară la o demonstrație armată, conduce o demonstrație politică a feroviarilor.

La Tomsk, tînărul revoluționar a fost arestat și deținut în închisoare timp de aproximativ doi ani. Aici, el s-a pregătit intens pentru viitoarea luptă, a citit mult, a studiat literatura politică.

Pus în libertate, Kirov s-a dedicat din nou în întregime muncii revoluționare, dar fiind nevoit să se ascundă de jandarmi, pleacă curînd în Caucazul de nord, unde a trăit opt ani. Acolo, el a colaborat activ la ziarul local „Terek”, publicînd adeseori articole care demascau politica absolutismului țarist, a desfășurat o clocotitoare muncă revoluționară în rîndurile muncitorilor, țărănilor și populației din munți.

În zilele grele ale războiului civil, partidul l-a trimis pe Serghei Mironovici la Astrahan — unul din sectoarele cele mai de răspundere ale frontului. Însemnătatea strategică a Astrahanului și a regiunii de pe cursul inferior al Volgăi era imensă. Astrahanul împiedica joncțiunea forțelor contrarevoluționare ale lui De-

nikin și Kolceak în vederea înaintării lor comune către inima țării — Moscova — frîna pe intervenționiștii englezi care se năpustiseră spre gurile Volgăi.

Sosind la Astrahan în ianuarie 1919, Kirov a întărit în primul rînd organizația orășenească de partid, a ridicat proletariatul din Astrahan la apărarea țînutului și gurilor Volgăi.

Aceasta a fost o perioadă extrem de grea. Orașul era lipsit de piine și combustibil, aici bîntuia tifosul. La apus, în stepa Kalmikă, la vreo 20 verste de oraș și în nord se dădeau lupte crîncene cu dușmanii Revoluției. Pe Volga se întrerupsese orice contact cu centrul. La răsărit, în raionul Ganiuşko, înainta grupul generalului Tolstoi, la sud, la gurile Volgăi, mișunau torpiloare și submarine engleze. În aer, aviația engleză era superioară, orașul era aproape zilnic bombardat. Dacă la toate acestea se mai adaugă și ordinul trădător dat de Troțki cu privire la evacuarea orașului în scopul de a „nivela frontul”, panica din instituții și din rîndurile populației, activitatea josnică a menșevicilor și eserilor, comploturile lor împotriva Puterii Sovietice, — e lesne de înțeles ce fel de om trebuia să fie cel căruia i se încredințase conducerea

Materiale pentru Congresul al II-lea al P. M. R.

Dezbaterea proiectului Statutului modificat al P. M. R.

Toată atenția muncii pentru însușirea marxism-leninismului

Una din îndatoririle de seamă ale membrilor de partid este de a munci neconținut pentru ridicarea nivelului lor de conștiință, pentru însușirea bazelor marxism-leninismului. Numai ridicându-și neconținut nivelul politic și ideologic, membrii de partid își pot îndeplini cu adevărat rolul de luptători de avangardă pentru construirea socialismului.

Pentru a asigura înarmarea politică și ideologică a membrilor de partid, organizația de bază are sarcina — așa cum se arată în proiectul Statutului modificat — de a organiza învățământul de partid al membrilor și candidaților de partid, de a controla munca acestora pentru însușirea principiilor de bază ale marxism-leninismului.

Organizația noastră de bază care își desfășoară activitatea în cadrul Direcției generale a cărbunelui Petroșani, a depus o activitate susținută pentru îndeplinirea acestei sarcini, acordând multă atenție organizării învățământului de partid. Peste 40 de tovarăși din instituție sînt încadrați în cercuri și cursuri ale învățământului de partid, precum și în

școala serală de pe lângă Comitetul raional de partid.

Dar pentru ca învățământul de partid să se desfășoare în condițiuni bune, nu este suficientă numai încadrarea membrilor și candidaților de partid. Trebuie exercitat un control permanent asupra feului în care tovarășii încadrați în diferite cercuri, cursuri și școli își îndeplinesc îndatorirea statutară de a munci neconținut pentru ridicarea nivelului politic și ideologic. Biroul organizației de bază anunță din timp pe toți tovarășii spre a fi prezenți la formele de învățământ în care sînt încadrați. După fiecare lecție, biroul organizației de bază ia legătură cu propagandistii respectivi și se interesează de frecvența la cursuri, de nivelul de pregătire al tovarășilor. Datorită acestui fapt, noi n-am avut pînă în prezent absențe nemotivate de la cercurile și cursurile, învățământului de partid.

Ceea ce am făcut pînă acum, nu este însă îndeajuns. Trebuie să acordăm o mai mare atenție modului în care tovarășii studiază individual și se pregătesc în vederea convorbirilor

ce au loc în cercuri și cursuri. În mod organizat vom controla notițele luate de fiecare cursant în timpul studiului individual, iar pe baza unui program, membrii biroului vor lua parte la ședințe ale cercurilor și cursurilor în care sînt încadrați membri și candidați de partid din organizația noastră de bază. În planul de muncă al organizației noastre de bază pe ultimul trimestru al acestui an, s-a prevăzut ținerea unei adunări generale în care se va analiza desfășurarea învățământului de partid, preocuparea fiecărui tovarăș pentru ridicarea nivelului său politic și ideologic. Biroul va pregăti temeinic această adunare.

Controlînd în permanență munca lor pentru însușirea principiilor de bază ale marxism-leninismului, biroul organizației de bază va contribui din plin la ridicarea rolului membrilor și candidaților de partid în lupta pentru îndeplinirea politicii și hotărîrilor partidului

ION COZMA

secretarul organizației de bază
din cadrul Direcției generale a
cărbunelui Petroșani

Fiecare membru de partid, participant activ la activitatea organizației de bază

Participarea activă a fiecărui membru de partid la munca organizației de bază, constituie un factor de cea mai mare însemnătate pentru ridicarea la nivelul cerințelor a activității organizațiilor de partid. Studierea și dezbaterea proiectului de Statut a constituit pentru organizația noastră de bază un prilej de analiză temeinică a activității fiecărui membru de partid.

În organizația noastră de bază avem membri de partid care dau exemplu de muncă pentru ducerea la îndeplinire a îndatoririlor ce le revin. Tovarășii Munteanu Gheorghe, Moscovici Leopold și alții, sînt în fruntea luptei pentru sporirea producției, fruntași ai întrecerii socialiste. Din partea organizației de bază tovarășii Moscovici Leopold și P. Vitian au primit sarcina de a organiza difuzarea presei în cadrul întreprinderii și de a activa pentru sporirea numărului de abonamente la ziare și reviste. Muncind pentru îndeplinirea acestei sarcini, acești tovarășii au reușit să sporească numărul abonațiilor la ziare din rîndul muncitorilor și tehnicienilor. Tovarășul Peterfi Gheorghe a primit sarcina de a se ocupa în permanență de sprijinirea

comitetului sindical al întreprinderii pentru a organiza temeinic consfătuirile de producție. Numeroși membri de partid muncesc pentru îndeplinirea sarcinilor trasate în legătură cu grăbirea pregătirilor preparației pentru iarnă.

Trasarea de sarcini concrete membrilor și candidaților de partid a dus la înviorarea activității organizației de bază, la activizarea multor membri de partid.

Totuși, în organizația noastră de bază mai sînt membri de partid care nu participă la activitatea de partid. Tov. V. Mitea, S. Mathias, I. Kardeş și I. Fedoronic nu participă decît foarte rar la adunările generale ale organizației de bază. Din această cauză, ei sînt inactivi, nu-și îndeplinesc îndatoririle impuse de calitatea de membru de partid.

La unii membri de partid din organizația noastră de bază a existat părerea că activitatea lor de partid poate fi redusă la plata cotizației. Atunci cînd i s-a trasat o sarcină concretă, tov. Roșculete Ion a spus că-și plătește cotizația, dar alte obligații nu-și poate asuma. Asemenea atitudini trebuie combătute cu hotărîre.

Faptul că în organizația noastră de bază mai există membri de partid inactivi, arată că mai avem o serie de lipsuri care n-au fost încă înlăturate. Biroul organizației de bază trebuie să se străduiască să repartizeze fiecărui membru de partid sarcini concrete potrivit cu aptitudinile lor și să-i ajute să le ducă la îndeplinire. Membrii de partid inactivi trebuie arătați ce prevede articolul 8 din proiectul Statutului modificat, în care se spune: „Acelor membri de partid care un timp îndelungat și cu tot ajutorul primit nu depun nici o activitate de partid, nu participă sub nici o formă la munca organizației de partid li se poate retrage calitatea de membru de partid“. Trebuie dusă o muncă răbdătoare cu fiecare membru de partid inactiv spre a fi atras la munca organizației de bază. Prin activizarea tuturor membrilor de partid, prin ridicarea la un nivel înalt al activității lor, organizația noastră își va putea îndeplini cu mai mult succes rolul de conducător politic în mijlocul colectivului întreprinderii.

V. HAGAU

secretarul organizației de bază
de la preparația Lupeni

apărării Astrahanului! Sînt cunoscute cuvintele înflăcărte rostite în acele zile de Kirov: „Atît timp cît în Astrahan există măcar un singur comunist, gurile fluviului Volga au fost, sînt și vor rămîne sovietice“.

Astrahanul a rămas sovietic: sub conducerea lui Kirov, armata a II-a a dezlănțuit curînd ofensiva și a participat activ la îndeplinirea planului pentru nimicirea lui Denikin, de eliberare a Caucazului...

În iulie 1921, Kirov a sosit la Baku unde a fost ales secretar al C.C. al Partidului Comunist din Azerbaidjan.

Mari și grele erau sarcinile pe care partidul i le-a trasat lui Kirov în acea perioadă. Trebuia asigurată aplicarea în republică a politicii naționale a partidului, trebuiau ridicate din ruine sondele petrolifere din Baku; țara intrase în etapa de construcție pașnică.

Împreună cu Ordjonikidze, Kirov a luptat împotriva șovinismului de națiune dominantă și împotriva naționalismului local. Luptă care s-a terminat prin zdrobirea deplină a deviatorilor în problema națională.

Pornind cu toată energia la refacerea sondelelor petrolifere din Baku, distruse de intervenționiști, Kirov pătrundea în toate amănuntele muncii marelui frust Azneft, vizita aproa-

pe zilnic sondele și rafinăriile, strîngea cadrele vechi de petroliști, se îngrijea de utilarea tehnică a sondelelor, de aprovizionarea cu alimente a proletariatului din Baku.

La un an, după sosirea lui Kirov la Baku, problema petrolului era rezolvată. Tînăra industrie sovietică primea combustibil în cantitate suficientă.

Într-o perioadă grea pentru patrie, partidul i-a încredințat lui Kirov conducerea organizației de partid din orașul Leningrad. Aceasta s-a întîmplat în 1926, în zilele de luptă crîncenă împotriva dușmanilor poporului.

Cu talentul care-i era propriu, Kirov a demascat în fața muncitorilor din Leningrad esența burgheză a „teoriilor“ opoziționiste, al cărui scop final era restaurarea capitalismului în țară și a reușit să nimicească cuiburile dușmanilor poporului.

Kirov a știut să mobilizeze în ritm rapid organizațiile de partid și clasa muncitoare din orașul lui Lenin în vederea îndeplinirii sarcinii istorice — industrializarea țării. El pătrundea perseverent în toate amănuntele producției acestui uriaș oraș industrial, conducea în mod concret munca organizațiilor de partid ale celor mai mari uzine. Cu ajutorul lui,

uzinele din Leningrad au început să producă primele tractoare sovietice, bluminguri, turbine, generatoare, motoare puternice, diferite mașini, etc.

Pe cînd mai era încă în viață Kirov a fost terminată construcția hidrocentralei de la Volhov și începute lucrările de construcție a hidrocentralei de la Svir. Din inițiativa lui au fost construite cele mai nordice hidrocentrale din lume — cele de pe Neva și Tuloma.

De numele lui Kirov este legată construirea canalului Marea Albă-Marea Baltică, lupta pentru marea cale maritimă nordică și multe alte construcții la fel de grandioase.

Deși ocupat cu importante probleme de partid și de stat, Kirov era întotdeauna plin de solicitudine pentru nevoile oamenilor muncii. Cu ajutorul și îndrumările lui au fost construite noi case, cluburi, școli, cantine, grădinițe de copii și creșe. Kirov a fost un om cu un suflet mare, un minunat tovarăș.

Glonte mercenarului fascist din banda troțkisto-buharinistă a răpus viața lui Kirov în plină dezvoltare a forțelor lui creatoare. Poporul sovietic a pierdut atunci pe unul din cei mai buni fii ai lui, dar cauza pentru care a luptat și și-a dat viața Kirov este nemuritoare. (Agerpres).

În sprijinul minerilor

Alături de minierii de la mina Ani-noasa, contribuții de seamă la sporirea producției de cărbune aduc și muncitorii de la atelierul de grup, executînd reparații și revizii de bună calitate și la timp.

În primele două decade ale lunii noiembrie, muncitorii Virgil Tudor și Ioan Hotea au reușit să-și depășească sarcinile de plan 47 la sută. Ei au grăbit prin aceasta darea în funcțiune a mai multor mecanisme miniere.

Succese însemnate au înregistrat pe aceeași perioadă de timp și lăcătușii Nicolae Ciocan, Nicolae Fișer și alții care și-au întrecut sarcinile de plan cu 46 la sută.

LUCIA LICIU
corespondent

SCRISORI CATRE REDACȚIE

Lipsuri la brutăria nr. 6
Petroșani

Majoritatea gospodinelor din Petroșani scot, odată cu celelalte alimente raționalizate, și făina din care fac piine acasă. Unele o coc în cupetoarele din colonie, iar altele la brutării. Eu, de pildă, coc piinea la brutăria nr. 6, care este cea mai apropiată.

Se întîmplă de multe ori ca atunci cînd vîi acasă cu piinea de la brutărie, să n-o poți mînce. De ce? Fiindcă nu este bine coaptă, așa cum a fost cazul în ziua de 24 noiembrie.

Oare tovarășii de la această brutărie nu se gîndesc la greutatea pe care le produc din cauza neglijenței lor zecilor de familii de muncitori?

Întreprinderea raională de panificație (director tov. Maieras) trebuie să analizeze temeinic această problemă și să tragă la răspundere pe acei brutari care lucrează cu superficialitate.

IRMA LUPA
gospodină — PetroșaniPe urmele scrisorilor
nepublicate

Nu de mult un corespondent voluntar ne-a sesizat că gospodinele care se duc să cumpere carne la unitatea de măcelărie nr. 118 din Petroșani sînt deseori bruscate de casierita acestei unități. Mai mult de cît atît — sublinia corespondentul — casierita are obiceiul de a nu da restul de 20—25 de bani, pe motivul că „n-are bani mărunți“.

În urma cercetărilor făcute cu acest prilej de conducerea O.C.L. Petroșani, s-a dovedit că cele arătate de corespondentul voluntar corespund realității. Drept urmare casierita de la unitatea de măcelărie nr. 118 din Petroșani a fost sancționată cu avertisment în scris, urmînd ca la o nouă abatere de acest fel să fie îndepărtată din serviciu.

Un corespondent voluntar din Lupeni ne-a semnalat că unitățile C.A.M. din Lupeni, ce aparțin O.C.L. industrial Petroșani, n-au de vînzare timbre postale. „Din această cauză — scrie corespondentul voluntar — la oficiul P.T.T.R. din Lupeni se formează „coadă“ la timbre.

Sezisată de redacție, conducerea O.C.L. industrial din Petroșani, ne comunică că s-au luat toate măsurile ca unitățile C.A.M. din Lupeni să aibă în permanență spre vînzare timbre postale.

Într-o scrisoare adresată nu de mult redacției, un corespondent voluntar ne-a informat că la restaurîntul „Cărbunele“ din Lonea, vinul se servește în pahare nespălate.

Secția comercială a Sîtatului popular raional ne informează că cele sesizate de corespondent sînt juste. Pentru lipsurile semnalate de corespondent ca și pentru alte lipsuri care au reieșit cu ocazia cercetărilor gestionarului restaurantului „Cărbunele“ din Lonea, Gheorghe Făran a fost schimbat din postul pe care-l deținea

Pentru securitate colectivă și pace în Europa

De ce respinge poporul român reînvierea militarismului german

Toți oamenii cinstiți din țara noastră înfierează cu hotărâre încercările disperate ale imperialismului american de a provoca noi și noi focare războinice cu scopul menținerii unei atmosfere încordate în lume.

Ultimele hotărâri de la Londra și Paris, cu privire la reînarmarea Germaniei apusene și înglobarea ei în gruparea militară a blocului agresiv al Atlanticului de nord, umplu inimile tuturor oamenilor cinstiți de o legitimă îngrijorare și ură împotriva reînvierii militarismului german.

Am trăit cu toții ororile celui de al doilea război mondial și am simțit greutatea cizmei prusace, care, în numele așa-zisului „război sfânt”, a împrăștiat cu sălbăticie moartea și mizeria prin locurile prin care a trecut.

Impotriva călăilor hitleristi, împotriva sălbăticiei nazismului revanșard, care-și găsește oblăduirea sub ocrotitoarea aripă a Wallstreetului, poporul nostru, alături de toate popoarele își ridică glasul de protest. Dorim din tot sufletul nostru pa-

cea, vrem să ne bucurăm în pace de roadele muncii noastre, vrem o viață luminoasă pentru copiii noștri cu cerul onți aurii și cu ochii ca senialul cerului; vrem să se dezvolte cultura și arta, să se înalțe palate pentru popor, blocuri, școli, teatre noi. Nu vrem să ne întoarcem spre vremurile apocaliptice ale fascismului.

De aceea, alături de toți tovarășii mei de muncă, alături de toți oamenii cinstiți din lumea întreagă, îmbrățișez cu căldură recenta propunere a Uniunii Sovietice de a se convoca la Moscova sau Paris o conferință a tuturor statelor europene care doresc să participe la ea, precum și a S.U.A., în vederea creerii unui sistem de securitate colectivă în Europa. Acesta este singurul drum de urmat pentru rezolvarea tuturor problemelor litigioase, pentru punerea bazelor unei păci trainice. Și nu este pentru prima dată când Uniunea Sovietică ne arată drumul păcii și libertății popoarelor.

Pacea va triumfa.

ANA COLDA

actriță la Teatrul de stat „Valea Jiului” din Petroșani

Pentru pace, pentru viață

N-au trecut nici 10 ani de la terminarea celui de al doilea război mondial și capitaliștii hrăpăreți vor un nou război, amenințând omenirea cu o nouă vărsare de sânge.

Din nou vor să rămână mamele fără fii, copiii fără tați? Din nou oamenii să îndure urgiile războiului? Nu! acesta este răspunsul sutelor de milioane de oameni cinstiți de pe întregul glob. Popoarele vor să trăiască în pace și bună înțelegere.

Țara noastră, eliberată de Armata Sovietică în marșul ei victorios spre Berlin, a devenit o țară liberă, democratică și iubitoare de pace.

Sînt student la Institutul de mine

Landtaguri vest-germane au respins acordurile cu privire la Saar

BERLIN (Agerpres). — După cum anunță ziarele, landtagurile din Saxonia de jos, Hessen și Baden-Württemberg au respins acordul asupra Saarului încheiat de Adenauer la conferința de la Paris.

Landtagurile mai sus menționate au însărcinat guvernele respective să-și exprime în Bundesrat împotrivirea față de acordul saarez. După

„Gh. Gheorghiu-Dej” din Petroșani și învăț ca să devin inginer, ca alături de întregul popor să pot munci pentru înflorirea patriei mele dragi. Dar pentru ca acestea să poată fi îndeplinite, avem nevoie de pace, de liniște.

De aceea noi sîntem și nu putem fi decît alături de Uniunea Sovietică, care în nenumărate rînduri și-a prezentat propunerile pentru asigurarea unei păci trainice în Europa și întreaga lume.

Sîntem pentru pace, pentru viață, pentru viitorul nostru însoțit.

IOAN DUMITRAȘ

student în anul IV la Institutul de mine Petroșani

cum se știe, landtagul Bavariei a respins și el acordul saarez și a însărcinat guvernul să adopte o atitudine corespunzătoare în Bundesrat.

Landtagul din Renania Palatinat și cel din Hamburg nu au adoptat încă nici o hotărâre în legătură cu acordul saarez, dar au subliniat că acest acord mai necesită unele „lămuriri și adausuri”.

Pledind prin vorbe pentru pace, reprezentanții puterilor occidentale resping de fapt propunerea concretă a Uniunii Sovietice care duce la întărirea păcii și securității. Sistemului de securitate colectivă în Europa, propus de Guvernul Sovietic, ei opun politica înjghebării de grupări și blocuri militare agresive.

Miniștrii americani și vest-europeni nu mai ascund faptul că reînvierea grabnică a wehrmachtului vest-german și includerea Germaniei occidentale în blocul nord-atlantic vor spori înținat forța acestui bloc, încit puterile occidentale vor putea sta de vorbă cu Uniunea Sovietică „de pe poziții de forță”. Intemeietorii noii grupări militare intenționează s-o folosească ca instrument de presiune și șantaj împotriva celorlalte țări europene.

Putem să ne mirăm ce memorie scurtă au acei oameni politici vest-europeni care, capitulînd în fața presiunilor americane, au consimțit la înarmarea Germaniei occidentale. Repetînd aceeași experiență cu reînvierea wehrmachtului, ei expun Europa și propriile lor țări aceleiași primejdii. Forța armată a Germaniei occi-

dentale, asemenea unei avalanșe care se rostogolește din munți, va crește neîncetat pînă va zdrobi pe „aliații” vest-europeni. Prin semnarea acordurilor de la Paris, evoluția evenimentelor din Europa se va orienta — și nu poate să nu se orienteze altfel — în direcția agravării încordării. Constituirea de noi grupări militare n-a contribuit niciodată la întărirea colaborării internaționale.

Experiența de o jumătate de secol din istoria Europei arată că crearea de grupări militare, opuse unele altora, a accelerat cursa înarmărilor, a înrăutățit considerabil relațiile dintre state și a dus în ultima analiză la război.

Interesele securității și a coexistenței însăși a popoarelor europene, viața poporului german însuși cer să nu se admită înarmarea Germaniei occidentale și atragerea ei într-o grupare militară agresivă. Calea spre pace în Europa nu constă în lărgirea și

FAPTELE DEMASCĂ...

Bussines și „farfuriile zburătoare”

În Anglia s-a creat recent o nouă societate cu denumirea senzațională „Farfuriile zburătoare”. După cum a declarat președintele acestei societăți, Gerven, cărțile despre „farfuriile zburătoare” se vînd ca piinea caldă și de aceea societatea trebuie să înceapă de îndată editarea trimestrială a unui buletin pentru toți

cei pe care îi interesează acest „fenomen extraordinar”.

În felul acesta, mizînd pe aștarea isteriei războinice, editorii din societatea „Farfuriile zburătoare” au hotărît să acapareze profiturile ce se realizau din vînzarea „comicsurilor” americane într-un moment cînd cerea de „comicsuri” în Anglia scade în mod catastrofal.

100 DE MILIARDE

Cît va costa crearea unei armate de 500.000 de oameni? Această problemă este dezbătută în prezent în paginile presei vest-germane. După părerea generală în viitorii trei ani va fi nevoie de circa 60 miliarde de mărci pentru înzestrarea armatei „de apărare anti-aeriană”. O sută de miliarde de mărci! Și aceasta, bineînțeles în afara cheltuielilor curente pentru întreținerea trupelor și a cheltuielilor de ocupație percepute de puterile occidentale, care se ridică la 600.000.000 de mărci pe lună!

Amintim, că potrivit statisticii germane dinaintea de război, crearea Wehrmachtului a costat Germania 90 miliarde de mărci. Atunci, această sumă a fost cheltuită în patru ani.

Ce înseamnă 100 miliarde de mărci pentru populația Germaniei occidentale? Potrivit datelor oficiale, întregul venit național (sau, cum i se spune la Bonn — „produsul social”) al acestei părți a țării se ridică la 145 miliarde de mărci anual, iar bu-

getul ei de stat se cifrează la 27 miliarde de mărci. Trebuie menționat că atunci cînd s-a alcătuit bugetul pentru anul 1955—1956, în sumă de 27,5 miliarde de mărci, Schaeffer, ministrul de finanțe al Bonnului, a declarat că bugetul se va încheia cu un deficit și că nu mai există nici o posibilitate de a se storce alte venituri.

Remilitarizarea în proporțiile și în ritmul prevăzut de acordurile de la Paris va însemna așadar pentru Germania occidentală o nouă datorie externă uriașă, de miliarde.

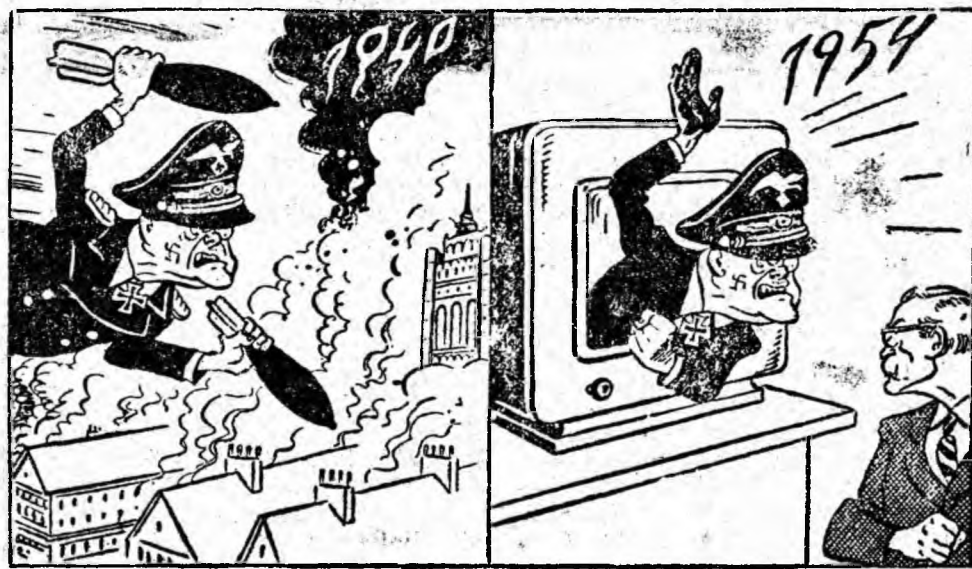
În ceea ce privește resursele interne ale Germaniei occidentale, presa vest-germană a și început să vorbească despre împrumuturi militare, inflații, economii forțate și emiterea de obligații de stat.

După cum vedem, remilitarizarea Germaniei occidentale înseamnă de la bun început jețuirea populației prin impozite și înrobirea țării prin datorii.

(Din „Timpuri noi”)

La 10 noiembrie, la postul de televiziune din Londra și-a povestit „amintirile” feldmareșalul hitlerist Kesselring, care a comandat atacurile aeriene împotriva Angliei și a fost inițiatorul bombardării orașului Coventry. Această încercare de reabilitare a criminalului de război hitlerist a stîrnit indignarea opiniei publice engleze.

(Ziarele)

O STAFIE CARE REVINE

Desen de Boris EFIMOV

Note și comentarii externe

Singura cale de întărire a păcii

de D. KRAMINOV

Crearea unui sistem de securitate colectivă, care cuprinde toate țările europene, independent de regimul lor social. Superioritatea acestui sistem este evidentă pentru popoarele Europei. Unind toate țările într-o singură năzuință spre pace, acest sistem exclude posibilitatea opunerii unor grupări de state altora. El permite concentrarea eforturilor tuturor puterilor europene asupra unui singur țel — menținerea și întărirea păcii.

Sistemul de securitate colectivă înlătură serioasa primejdie a folosirii potențialului de război al Germaniei împotriva unei părți sau alteia din Europa.

Eforturile comune pentru asigurarea păcii nu pot să nu contribuie la dezvoltarea multilaterală a colaborării politice, economice și culturale între popoarele europene. Participarea la sistemul de securitate colectivă nu cere din partea nimănui nici noi înar-

mări, nici noi alocații pentru înarmare, nici sporirea efectivelor militare sau durata serviciului militar. Sistemul de securitate colectivă nu numai că înlătură pericolul de război în Europa, ci permite Europei să aducă o contribuție prețioasă la cauza luptei pentru pace în lumea întreagă. Asigurarea păcii între popoarele europene exclude posibilitatea unui mare conflict mondial.

Victoria sistemului securității colective ar deschide o cale largă — singura posibilă — spre pace și colaborare pașnică. Victoria politicilor grupărilor militare duce la agravarea inevitabilă a încordării internaționale, spre conflicte și ciocniri, sporește la maximum pericolul unui nou război. În fața popoarelor europene se deschid doar aceste două căi. Ele vor trebui să-și spună cuvîntul hotărîtor pentru a nu permite dușmanilor păcii să le împingă din nou pe vechea cale a grupărilor militare și a înarmării Germaniei occidentale, pe calea care duce spre război. Popoarele europene pot obține pacea și securitatea numai sprijinind ferm sistemul de securitate colectivă în Europa. (Agerpres). („Pravda”).